

mildere Dine. Den skal jeg altsaa slet ikke komme ind paa her.

Nu staar altsaa kun tilbage for mig at udtale mig om det finansielle Resultat, der vil fremkomme ved samtlige disse Love, eller rettere om det Spørgsmaal, der har været Ojensstand ogsaa for Forhandling her allerede ved dette Lovforslag, hvorvidt Statskassen taaler og kan finde sig i at miste Indtægt ved Revision af Løbsloven tilligemed de Lovforslag, der staa i Forbindelse med den. De fleste af de ærede Lædere, der have udtalt sig om dette Hovedspørgsmaal, ere jo heldigvis enige med mig dert, at der ikke bør finde nogen Afgang Sted i Statsindtægterne. Ganske vist har et Par ærede Medlemmer, navnlig det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Matzen) og det ærede 2det kongevalgte Medlem (Ussing), tilflet sig paa et noget andet Standpunkt og ment, at nogen Afgang i Statsindtægterne vel kunde taales. Men saa har der paa den anden Side ogsaa fundet Udtalelser Sted fra andre ærede Medlemmers Side om, at man langt snarere burde benytte denne Leilighed, hvor Løbsloven foreligger til Revision, til at skaffe Statskassen forsøgede Indtægter, saa paa dette Punkt befinder jeg mig i det heldige Tilfælde, at der er Udtalelser, som balancere mod hverandre i to modsatte Retninger, Nogle ville gaa videre end jeg, Andre ikke saa vidt. Jeg haaber altsaa, at det store Flertal tilsidst vil samle sig om mit Standpunkt, som er, blot at bevare det, vi have, uden nogen væsentlig Afgang. Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds gjorde gjældende, at det i og for sig vilde være ønskeligt, om man kunde bevare de nuværende Statsindtægter uformindskede, men han tillagde denne Reform en saa stor Vigtighed, at han dog ansaa det for forsvareligt at offere Noget og noget Klæffeligt for at se den gennemført, naar det var Prisen for at faae den gennemført. Jeg sætter saa megen Pris paa det ærede Medlems Mening, at denne Udtalelse noget ængstede mig, men da det ærede Medlem tilføiede, at han dog ikke kunde være med til at offere Statsindtægter ved denne Leilighed, saaledes at man for at kunne gennemføre andre vigtige og nødvendige Reformerskulde komme til at ty til nye Skattepaalæg, blev jeg beroliget, idet jeg holder mig forvisset om, at naar vi komme til at forhandle nærmere om, hvad der i saa Henseende vil være fornødent, det vil siges hvad disse Reformers vilde koste, og vi saa sammenholde det med det nuværende disponible Overskud tror jeg — jeg holder mig overbevist derom — at det ærede Medlem vil være en af de Første til at anerkjende, at vi ikke kunne opgive en eneste af de nuværende Statsindtægter uden at maatte kjøbe disse andre Reformers med nye Skattepaalæg, og det vil det ærede Medlem ikke være med til. Jeg gjør altsaa Regning paa at faae en Allieret og en kraftig Allieret i det ærede Medlem istedetfor en Modstander.

Det ærede kongevalgte Medlem udtalte vel ikke med samme Bestemthed dette, men paa den anden Side udtalte det ærede Medlem heller ikke Noget om, hvormed han anser det forsvareligt kvantitativt at offere. Jeg haaber altsaa, at der i hvert Tilfælde efter nærmere Forhandling om disse Spørgsmaal ikke skal blive Andet og Mere end forsvindende smaa Kvantiteter mellem os. Det ærede kongevalgte Medlem henviste til, at store Fremtidsforanstaltninger maatte man ogsaa søge dække til den Tid. Han henviste altsaa til fremtidige Bestemmelser for at dække fremtidige Foranstaltninger. Jeg tror ikke at have taget feil i min Opfattelse af det ærede Medlem eller i min Gjengivelse af hans Udtalelser; men det turde vel hændes, at Gjennemførelsen af fremtidige Foranstaltninger vil blive væsentlig vanskeligere, naar det saa staa som en fremtidig Foranstaltning at skaffe nye Skatter, thi det er Noget, som Folk altid have ganske overordentlig Meget imod, dette at komme til at betale nye Skatter. Det kan være vanskeligt at bringe en Forhøielse af bestaaende Skatter alvie, men gennemføre nye vil være ganske overordentlig vanskeligt, og jeg ser heller ikke rettere, end at der kun er een enkelt ganske ny Skat, nemlig den ogsaa under Forhandlingen her jævnlig omtalte Indkomstskat, som der kunde være Tale om. Men det synes mig, at den har tabt Kredit fra alle Sider. Jeg har altid været en Modstander af den som permanent Skat, men det glæder mig nu at høre, at flere af dem, der tidligere have udtalt sig derfor, synes at være ligesaa bestemte Modstandere af den som jeg. Til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Matzen) skal jeg endnu gjøre den Bemærkning, at, hvor stor Vægt han end lægger paa denne Reform, som sigter til at fremme den materielle Udvikling her i Landet, lægger han ganske vist ikke mindre, men jeg tror større Vægt endnu paa de Lovforslag, der sigte til at fremme den aandelige Udvikling her i Landet, f. Ex. Loven om Almueskolevesenets og Bestemmelserne sigtende til at værne om Landets Bestaaen. Det ærede Medlem maa nødvendigvis tillægge disse Foranstaltninger en endnu større Vægt end denne Reform; men jeg tror nok at kunne sige, at blot Gjennemførelsen af disse to Foranstaltninger paa en fyldestgjørende Maade vil absorbere hele det nuværende disponible Overskud, ikke at tale om de mangfoldige andre Reformers, som ogsaa anses for at være ønskelige, nødvendige, undertiden endogsaa paatvængende nødvendige, og som allesammen koste Penge.

Det er blevet gjort gjældende baade her og andetsteds, at man passende burde offere et Beløb, omtrent svarende til Krigsskatten, idet denne Skat rettelig burde anses for at være en midlertidig Skat, som ialtsald maatte høre op, naar Eftervirkningerne af den Krig, der fremkaldte den, vare forundne. Denne Betragtning er allerede bleven